

Administrator.	Faciens majoriam.
Alienans.	Monachus, Religiosus,
Dilapidans.	vel Religionem in-
Donans.	gressus.
Dotans.	Substituit.
Legitimans.	Gravatus.
Usufructuarius.	Restituere.
Miles.	Occupans.
Hæreticus.	Exhæredans.
Emancipat.	Exhæredatus.
Inops.	Tutor, curator.
Proditor.	Nutrire.
Prohibens.	Negans.
Recipiens.	

Alimentans, alere testator, alias in testamento.

PATER an teneatur alere filium, si ipse filius partem sibi ad alendum datam malè consumpsit, n. 3 l. 2 tit. 1 part. 1, et n. 6 l. 2 tit. 19 part. 4. — si percutiat filium clericum correctionis causa, an sit excommunicatus, n. 15 l. 3 tit. 9 part. 4. — loquens cum filio excommunicato erit excommunicatus, n. 11 l. 34 tit. 9 part. 1. — potest cogere filium ad satisfactionem faciendam, ibid. n. 15. — dissipans bona sua et filiorum possunt ipsi petere, ut aliquid illi assignetur, unde vivere possit, n. 1 in procem. tit. 14 part. 1. — Et an talia bona illi assignata ipse alienare possit, quòd non, ibid. — Pater Rex an possit excludere filium suum à regni successione, subsistente causa legitima, n. 2 l. 9 tit. 7 part. 2. — quam partem habeat in bonis per filium suum quæsitis cum pecunia patris, n. 2 per text. ibi, l. 5 tit. 17 part. 4. — licitè insurgit contra filium rebellem, et illum occidere potest, et è contra, n. 1 per text. ibi, l. 12 t. 18 part. 2. — in causa filii, et contra, sive illi opponatur, sive non, iudex esse non potest, n. 3 l. 9 tit. 4 part. 3. — Et si causa est criminalis, an possit alteri delegari, sicuti potest in civili, n. 5 dict. l. 9. — Pater qui promisit filiam suam alicui dare ad matrimonium contrahendum cum ea, an liberetur à pœna, si faciat quod in se est, et an à præstatione arrarum, n. 3 l. 84 tit. 18 part. 3. — an possit se cum filiis suis submittere et facere hominem alterius, n. 1 et 2 l. 89 tit. 18 part. 3. — an possit per pactum se excludere à successione filii sui, n. 5 l. 95 tit. 18 part. 3. — an possit recipere pecuniam pro filii emancipatione, ibidem. — transiens per adoptionem in potestatem alterius, an cum eo transeant omnia jura, quæ erant illi accessoria, n. 5 l. 7 tit. 20 part. 3. — vel mater an plus, quàm uxores sint diligendi, n. 8 in procem. 4 part. — potest sponsalia pro filio absente contrahere, et est in eo istud speciale, secus verò in tutore, vel alio, n. 2 l. 10 tit. 1 part. 4. — Requiritur tamen in hoc ipsius filii consensus, et ratificatio, aliàs sponsalia non tenerent, ibidem. — Pater filiam cogere vi, vel metu, non potest ad hoc, ut cum alio matrimonium contrahat, qualiter sic, n. 3 per text. ibi, l. 10 supra dict. — si loqueretur pro filia præsentem et consentiente se subarrare, an tunc matrimonium teneat, eò quòd verba filia non præcesserunt, n. 7 l. 5 tit. 2 part. 4. — an necessariò debeat consentire in filia matrimonio, si statutum illud disponat, imponatque pœnam filia, si

sine ipsius consensu contraxerit, n. 3 l. 5 tit. 3 part. 4. — an habeat in potestate filios suos clericos, et quid si illi sint Episcopi, n. 6 ad fin. l. 4 tit. 15 part. 4. — quam potestatem in filios habeat, n. 1 in procem. tit. 17 per text. ibi, part. 4. — in bonis castrensibus filii nullum jus habet, et quare, n. 7 per text. ibi, l. 6 tit. 17 part. 4. — an possit exhæredari à filio, vel an illum possit præterire in bonis filii castrensibus, an vero propter hoc ejus testamentum subjaceat querelæ; et quid hodie per legem sextam Tauri, n. 8 l. 6 tit. 17 part. 4. — an filium suum possit vendere propter necessitatem famis, et an extra istam famis necessitatem liceat patribus filios vendere; et quid si hoc consuetudine juvetur, n. 1 l. 8 per text. ibi, tit. 17 part. 4. — Et quid si filius sit presbyter, et quid si filius pereat fame, an patrem vendere possit, n. 2 ibidem. — Pater licet propter famem filium vendere possit, occidere tamen minimi, nisi in uno casu, n. 3 per text. ibi, leg. 8 tit. 17 part. 4. — ad iudicium per filium suum tradi non debet, gloss. leg. 11 per text. ibi tit. 17 part. 4. — benè potest suum filiumfamilias facere procuratorem pro negotiis suis, n. 1 l. 12 tit. 17 part. 4. — non tenetur pro debito filii facto sine mandato, et commodo patris, nec è contra, n. 1 l. 2 tit. 19 part. 4. — an teneatur ad pœnam pecuniariam, in qua filius condemnatur pro aliquo delicto, etiam respectu legitima, vel alimentorum, quæ filio debentur, dict. n. 11. — si sit in exilio, filius teneatur illi mittere alimenta, n. 12 ibidem. — licet propter proprium delictum sit bonis suis spoliatus, tamen à filio ali debet, ibidem. — si sit bannitus, an à filio ali debeat; et quid si alicui sint confiscata pona reservata parte pro filiorum alimentis, an tunc filii patrem alere teneantur, ibid. — Et an filius compellatur vendere suum patrimonium, ut alat patrem, et quando sic, dict. n. 13. — Pater si filium suum exponat, et ad ecclesie portas eiecerit, qua pœna puniatur, et an amittat patriam potestatem, n. 1 et 2 l. 4 tit. 20 part. 4. — Et intra quantum tempus filium suum petere debeat, ut non privetur patria potestate, ibid. n. 3. — Et an debeat nutriori expensas reficere, et quales, ibid. in n. 4. — Pater qui plures filios relinquit, an possit assignare feudum, quod habeat, uni ex eis, n. 3 l. 6 t. 26 p. 4. — si cum consensu filii, qui est sequens vocatus ad majoriam, de licentia Regis aliquam rem majoria vendat, an propter hoc filios consentiens sibi præjudicet quoad pretium, et quando sic, n. 1 q. 8 l. 10 t. 26 p. 4. — si feudi antiqui, et paterni investituram intra annum, et diem non petierit, an ex hoc filii, et agnati ejus prægraventur, vel illis illud noceat, n. 6 l. 10 tit. 26 part. 4. — an teneatur pro mutuo facto filio suo familias, et quando, n. 1 cum sequent. per text. ibi, l. 4 tit. 1 part. 5. — Et sine patre nemo nascitur, qui vivere præsumitur usque ad centum annos, ibidem in n. 6. — Pater si statim quòd scit, vel præsens est quando ejus filius recepit mutuum, si non contradicat consentire videtur, et solvere tenetur, n. 1 et 2 per text. ibi, l. 6 tit. 5 part. 3. — Et quid si patrem aliquam partem solverit, vel pro mutuo solvendo pignus dedit, ibidem n. 5 per text. ibi. — Et quid si filiusfamilias mutuum recepit legationis causa, vel studii, vel simili causa, an tunc pater ad solvendum te-

neatur, ibid. n. 6 et 7. — Pater, et filius una eademque persona sunt, n. 2 per text. ibi, l. 2 tit. 3 part. 3, et n. 6 l. 7 tit. 13 part. 6. — licet in vita sua rationem filio non petierit, tamen ipse post ejus mortem rationem suæ administrationis reddere tenetur, n. 3 in fin. l. 26 tit. 17 part. 3. — an tacitè videatur hypothecasse bona sua pro bonis adventitiis sui filii ab eo possessis, n. 6 dict. l. 24 tit. 13 part. 5. — et an filius debeat prius agere actione reali contra possessores bonorum adventitiarum à patre alienatorum, nulla facta discussione in bonis patris, n. 9. dict. l. 24 tit. 13 part. 5. — si ex pecunia filiorum primæ uxoris emit prædia, de quibus postea fecit majoriam in filium secundæ uxoris, an talis majoria teneat, et an pecunia debeat filiis primæ uxoris reddi, dict. n. 9 ad fin. — si fallat, id est, *se alsa*, an bona filiorum capi possent tunc, vel dos uxoris suæ, n. 7 l. 25 ibidem. — si transeat ad secundas nuptias, an bona sua sint filiis primi matrimonii tacitè obligata pro rebus suis, et an idem sit dicendum de lucris constante matrimonio acquisitis, vel in avo, vel avia, vel aliis ascendentibus, n. 1, 2, 3 et 4 l. 26 ibidem. — an habeat bona sua tacitè hypothea pro legitima filiorum, n. 8 in fin. dict. l. 26. — si retineat dotem suæ uxoris, ea mortua, an videatur adire hæreditatem filiorum nomine, n. 4 l. 46 tit. 14 part. 5. — si impediit filio testamenti factionem, qualiter consulatur filio, n. 9 l. 27 per text. ibi, tit. 1 part. 6. — si filium suum instituat hæredem in re sacra, vel religiosa, vel simile, an per hoc impediatur quominus filius non possit illum dicere nullum tanquam præteritus, n. 6 l. 19 tit. 3 part. 6. — an possit filium suum spurium instituere hæredem, cum capax erit, n. 7 ibi. — Et an interim quòd est capax, debeat habeat bonorum possessionem tanquam institutus sub conditione, et possit bona administrare tanquam curator, n. 7 l. 49 tit. 13 part. 6. — Pater si dives sit, etiam ejus filius reputatur dives, n. 4 l. 21 tit. 3 part. 6, et n. 6 l. 7 t. 13 part. 6. — si filium suum sub casuali vel mixta conditione instituit, si non sit in ejus defectum exhæredatus, an testamentum sit nullum, vel an teneat rejecta conditione per legem, *Quoniam in prioribus*, v. n. 3 l. 9 tit. 4 part. 6. — filio suo legitimam sine onere vel gravamine aliquo relinquere debet, et quando non teneatur istud observare, et quando ei conditionem apponere possit: et plura in hoc vide per n. 1 cum aliis ibi, l. 11 per illum text. tit. 4 part. 6. — an succedat filio suo familias, quando ipse hæreditatem repudiat, vel adire nolit, an vero substitutus sibi datus, num. 6 l. 2 tit. 5 part. 6. — si sit vilis persona, an possit pupillariter filios suos substituere, et quando, dict. n. 2 ad fin. — si mortua uxore diu penes se habuit dotem maternam, an per hoc videatur adire nomine filiorum, n. 5 l. 11 t. 6 p. 6. — an possit nomine filii hæreditatem adire, quando filius fuit ab aliquo hæres institutus sui, vel patris contemplatione, n. 5, 6, 7, 8 et 11, et 13 l. 13 ibid. — si in aliqua hæreditate sit hæres institutus, an possit ab ea excludere filium, illam repudiando, et an filius possit illam adire, n. 12 dict. l. 13. — recusante filio, an possit intentare querelam inofficiosi testamenti, ibidem in dict. n. 13 dict. l. 13. — in adeundo hæreditatem filii ipso

recusante, an præferatur cohæredi, vel sustituto, dict. n. 13 in fin. — furiosi hæreditatem nomine ipsius adire poterit, et ex eo perfectè quæritur furioso; et quid si per ejus curatorem adeat, n. 14 ibidem. — infantis instituti, an hæreditatem nomine ipsius adire possit, et an talis hæreditas transmittatur, ibidem in n. 16 cum sequent. — potest hæreditatem filio infanti delatam adire, etiamsi illo vivente adita non fuerit, et qualiter hoc procedat, ibi n. 19. — si recuset adire hæreditatem adventitiam delatam filiofamilias pupillo, an ipse tunc sine tutore, vel iudicem illam adire possit, ibi n. 22. — si prætereat, vel sine causa exhæredet filium emancipatum, ita ejus testamentum rumpitur, ac si suus esse filius, n. 2 l. 20 tit. 6 part. 6. — si filium vel filiam injustè exhæredaverit, ejus testamentum non valet, et potest querelari, n. 2 l. 1 tit. 7 part. 6. — si maledicat filium, an per hoc videatur illum exhæredare, n. 3 dict. l. 1. — si occidat filium ingratum, an teneatur lege Pompeja de parricidiis, n. 2 l. 4 tit. 7 p. 6. — si causam ingratitudinis commiserit, ex quo à filio possit exhæredari, an à filio alimenta petere possit, et an perdat jus paternum, dict. n. 2 dict. l. 4. — si in vita sua legitimam filio dederit, an si illo postea in testamento præterierit, testamentum rumpere possit, n. 2 l. 10 tit. 7 part. 6. — quemcumque filium prætereat, sive suum, sive emancipatum, an rumpatur ex hoc ejus testamentum, ibidem in n. 3. — si non faciat testamentum, an tunc ab ipsius successione excludatur ejus filius per succedentes patri ab intestato, si probaverint filium commisisse causam ingratitudinis, contra patrem, n. 8 l. 10 tit. 7 part. 6. — et filius sint correlativa, et unum sine alio esse non potest, num. 1 l. 11 tit. 7 part. 6. — si in primo testamento dixit aliquem esse suum filium, et in secundo testamento, quod fecit ad revocationem primi, illum nominaverit tanquam nutritum in domo sua, an filius iste possit ejus testamentum querelare, n. 2 l. 5 tit. 8 part. 6. — si dicat *relinquo jure legitima, vel falcidia*, an videatur reliquisse jure institutionis, ibidem in fin. in dict. l. 5 tit. 8 p. 6 in n. 2. — Et quid si relinquat ei legatum, vel aliud, vel fecerit executores testamenti, et filios acceptavit sine protestatione, ibi n. 4, 5 et 6. — Pater si non relicta filio integra legitima prohibuerit amplius petere, an prohibitione non obstante filius possit agere ad supplementum, vel querelare prius testamentum, num. 9 dict. l. 5 per text. ibi, t. 8 part. 6. — Et quid si filius taliter relictus minus legitima acceptavit, dict. num. 9. — Pater, an et quando à substituto filii exhæredati aliquid legare possit, num. 8 l. 3 tit. 9 p. 6. — an possit aliquid proprio filio legare, num. 1 leg. 8 tit. 9 part. 6. — si instituat hæres mediante filio, si gravatur restituere hæreditatem filio, an intelligatur ad hoc teneri post ejus mortem, dict. n. 1 dict. l. 8. — si filium in re aliena instituat hæredem, an filius testamentum patris sui possit impugnare, et dicere nullum, num. 7 l. 10 tit. 9 part. 6. — si ducenta filia legavit pro ea maritanda, si postea ipse eam datis centum maritavit, an illa possit residuum petere, n. 3 q. 4. l. 16 t. 9 part. 6. — Quid verò si pater primò dotat filiam, postea legat, ibid. in q. 3, et an et quando illud sibi animo compen-

sandi relictum videatur, ibid. in q. 6, 7 et 8. — Pater pauper, et medicus, an possit pupillariter substituere filio diviti, ibid. in fin. — si cum jure regni teneatur tertiam partem bonorum filii, cui ipse voluerit restituere, si ipse illud ita facit, an ex tali tertia parte possit quartam Trebellianicam deducere, n. 25 l. 12 tit. 5 part. 6. — si solam unam domum habeat, et illam alicui legavit, an legatum valeat, vel filii illam petere possint, n. 15 l. 23 per text. ibi, tit. 9 part. 6. — qui recepit emphyteusim pro se, et uno filio nominato, an possit postea variando alium nominare, n. 1 l. 25 tit. 9 part. 6. — si per testatorem sit nominatus executor, ut testatoris bona inter pauperes distribuatur, an filios suos eligere possit, n. 2 l. 5 tit. 10 part. 6. — an possit duas quartas deducere, quando fuit à filio gravatus restituere, et an filius illud sibi impedire possit, n. 5 l. 1 tit. 11 part. 6. — an et quando, vel pro qua parte, filio vel descendenti suo succedat, si sine testamento decedat; et quid si fratres habet, et quid hodie, ibid. n. 2. — Et an excludat fratrem defuncti decedentis sine testamento, n. 4 dict. l. 4 per illum textum, ibi. — Pater etiam si sit sub potestate, excludit patrem suum à successione nepotis, et filii sui, ibid. in n. 4. — non præfertur matri in successione filii intestati, ibi n. 4 cum aliis ibidem. — si prohibuit collationem, an ei tunc locus sit, et quando non, n. 7 dict. l. 5 tit. 15 part. 6. — si cum filio in studiis expensas fecit, an et quando ipsi illi et in legatione imputari debeant, n. 6 l. 5 tit. 15 part. 6 per text. ibi. — an teneatur, et compelli possit ad expensas studii pro filio, n. 6 dict. l. 5, et n. 7, 8 et 9 l. 5 tit. 4 part. 5. — potest filiis suis etiam posthumis tutores dare, gloss. l. 5 per text. ibi, tit. 16 part. 6. — Et quid si pater sit minor 25 annis, n. 1 in principio dict. l. 5. — Pater an possit filio prodigo curatorem dare, et ab eo possit tollere majoriam, et dare nepoti, in dict. n. 1. — an possit tollere administrationem rerum filio prodigo et nepoti, vel alio dare, dict. n. 1. — filiis in potestate constitutis tutorem dare potest, et etiam exhæredatis, n. 2 dict. l. 5 tit. 16 part. 5, per text. ibi. — dando tutorem filiis videtur etiam filiabus dare tam natis, quam nascituris, n. 3 dict. l. 5. — an compellatur satisfacere pro filio suo, tutore dato à iudice, vel à testatore, n. 6 l. 4 tit. 16 part. 6. — si postquam in testamento uxorem suam, et matrem filii sui, ipsi filio tutricem dedit, si postea revocavit illam particulam testamenti, ad ipsa postea admittatur tamquam nutrix legitima, n. 9 dict. l. 4. — an filiis suis servum suum vel alienum tutorem dare possit, et an per hoc videatur ei relicta libertas, gloss. l. 7 per text. ibi, tit. 16 part. 6. — quando filiis suis tutorem non dedit, quis ad hoc admittatur, gloss. l. 9 per text. ibi, tit. 16 part. 6. — quando se excuset à muneribus propter filios, et à quibus, et quando, n. 2 l. 2 tit. 17 part. 6. — à filio accusari non potest, et quando sic, n. 16 l. 2 tit. 1 part. 7. — an et quando suum filium accusare possit, dict. n. 16. — an admittatur ad defensionem sui filii, n. 2 in fin. in l. 10 tit. 1 part. 7. — potest pro filio absente respondere, cum ab aliquo reptatur, n. 2 l. 5 per text. ibi, tit. 5 part. 7. — si in testamento suo filium infamet infamia facti, n. 3 l. 2 tit. 6

part. 7. — an de necessitate vel de honestate requiratur, quod consentiat in filia matrimonio, num. 5 leg. 3 tit. 6 part. 7. — si occidat illum, qui per vim volebat stuprare filiam suam, an per hoc puniatur ut homicida, n. 1 l. 3 tit. 8 part. 7. — si filium castigando illum occidit, qualiter puniatur, gloss. l. 9 per text. ibi, tit. 8 part. 7. — si occidat filium legitimum, et naturalem, vel legitimum, vel spurium tantum, qualiter puniatur, n. 2 l. 12 per illum text. tit. 8 part. 7. — an intentet actionem injuriarum contra injuriantem filium, n. 2 l. 9 per text. ibi, tit. 9 part. 7. — si sit nobilis, an illud etiam sit ejus filius naturalis tantum, ex soluta natus, n. 4 l. 1 tit. 11 part. 7. — an possit filium in iudicio accusare ob furtum sibi per ipsum factum, n. 2 et 5 l. 4 per text. ibi, tit. 14 part. 7. — Et qualiter tunc pater rem illam recuperavit, quando filius alteri vendidit, vel pignora vit, ibidem n. 7, 8 et 9. — mandans filio damnum dare, an ipse vel filius ad emendam teneatur, n. 1 cum sequent. l. 5 per text. ibi, tit. 15 part. 7. — qualiter agat contra occisores sui filii, quando ipse ex ejus operibus alebatur, n. 5 l. 6 per textum ibi, tit. 15 part. 7. — qui vult filiam de adulterio accusare intra quantum tempus accusare, et accusationem probare debeat, n. 5 l. 3 tit. 17 part. 7. — an hodie licite possit filiam adulteram occidere, si illam turpiter cum alio invenerit, n. 1 et 4 l. 14 per text. ibi, tit. 17 part. 7. — Et an hoc patri facere liceat, si filia vidua sit, vel virgo, ibid. in n. 2 per illum text. — Pater, et filius si sint torquendi simul, à quo incipiendum sit, n. 2 l. 5 tit. 50 part. 7. — si delinquat filius, puniri non debet, n. 1 l. 9 per text. ibi, tit. 51 part. 7. — Paterfamilias qui dicatur, n. 5 l. 6 per text. ibi, tit. 53 part. 7.

PATER NATURALIS, SPURIUS, ET LEGITIMATUS, ET ADOPTIVUS. — Pater adoptivus an possit matrimonium contrahere cum filia filii adoptivi, vel filius adoptivus cum matre, vel avia adoptantis, n. 7 l. 7 tit. 7 part. 4. — adoptivus cum patre filii, quem ipse adoptavit, nullam contraxit cognationem legalem, qui hoc nullo jure cavetur, dict. n. 7 in fin. — etiam naturalis in testem non admittitur in filiorum causis, et quando sic, num. 1 leg. 14 tit. 16 part. 5. — naturalis cum adoptivo, an ex tali adoptione contrahatur aliqua cognatio, n. 7 leg. 7 tit. 7 part. 4. — naturalis si accipiat uxorem in concubina filio mortuo, an ex hoc nepos ex illo legitimetur, n. 9 l. 1 tit. 15 part. 4. — naturalis an teneatur filium spurium alimentare, et quid de æquitate canonica, n. 11 l. 5 tit. 14 part. 4. — an debeat consentire in filii legitimatione, et quid si sit furiosus, vel mortuus, et ad quæ se extendat tunc talis legitimitio, n. 1 l. 4 tit. 15 part. 4. — Et legitimitio dicitur donum principis et patris; et si est donum patris, an revocetur nativitate posthorum postea legitime natorum, ibi n. 2. — Pater in supplicatione Regi facta ad hoc, ut filium suum naturalem legitimum faciat, quid proferre debeat ad hoc, ut legitimitio teneat, n. 8 l. 4 tit. 15 p. 4. — qui Principi petit filii sui naturalis legitimationem, debet exprimere se filios legitimos habere, n. 9 ibi. — si in impetratione legitimationis filii sui de sua nobilitate aliquid non dixit, an illa filio legitimito prosit, ibi n. 11 ad fin. — si petat

filium suum, quem ex sua ancilla habuit, legitimari, an ex hoc videatur illud manumittere, num. 15 l. 4 tit. 15 p. 4. — si filium legitimet per oblationem curiæ, quantum ei relinquere possit, et qua parte hodie filius iste succedere possit patri, stante lege Tauri, num. 7 l. 5 tit. 15 part. 4. — si ex serva sua filios habeat, et illos per oblationem curiæ velit legitimari, debet prius illos manumittere, sufficit tamen si apud acta illos filios nominet, quia ex hoc illos manumittere videtur, n. 9 dict. l. 5. — si in minus solemnibus testamento filium naturalem legitimerit, an legitimitio valeat, et quando, n. 3 l. 6 tit. 15 part. 4. — si filium suum legitimum hæredem instituat, posteaquam apparuit legitimationem non tenere ex aliqua causa, an talis institutio filii teneat, et virtute illius in bonis patris sui succedere possit, n. 4 l. 6 tit. 15 part. 4. — an possit testamento suo vel in alia scriptura, filium naturalem legitimare in præjudicium legitimatorum, n. 7 l. 7 tit. 15 part. 4. — Et quid si pater nominasset filium naturalem legitimum propter ipsius filii importunitatem, vel si esse circa alia multum occupatus, vel turbatus mortis cogitatione, ibidem. — et an contra istam patris assertionem admittatur probatio in contrarium, dict. num. 7 in fin. dict. l. 7. — Pater si filium offerat Regi curiæ, ex hoc filius legitimitur, et succederet potest agnatis, et cognatis, secus tamen erit, si ipse filius seipsum curiæ offerat, n. 11 l. 7 tit. 15 part. 4. — Pater adoptivus filium adoptatum alimentare debet, et quando, n. 2 l. 9 tit. 16 p. 4. — naturalis, vel adoptivus quis eis præferatur in successione filii, num. 5 in fin. l. 10 tit. 16 part. 4. — non potest instituire majoriam in filium naturalem incestuosum, vel spurium, cum legitimitur, n. 7 l. 19 tit. 5 part. 6. — naturalis et legitimus, an filio suo naturali substitui possit, gloss. l. 9 per text. ibi, tit. 5 part. 6. — si impetraverit licentiam ad faciendam majoriam in filium, quem vellet, an ipse illam in filium naturalem vel spurium, stantibus legitimis, facere possit, n. 3 quæst. 7 l. 52 tit. 9 part. 6. — an de licentia Principis possit majoriam in filium spurium facere, etiam stantibus legitimis, et quando, ibid. in quæst. 8 et 12. — an possit filium suum naturalem filio suo legitimo, et naturali, substituere, vel non, dict. num. 5. — deficientibus filiis legitimis potest bona sua filio naturali relinquere sine aliqua Principis licentia, ibid. — Quod procedit etiam stantibus ascendentibus legitimis ipsius patris, n. 5. — Et an filius naturalis admittatur ad majoriam, si pater ad eam filium suum majoriam vocaverit, et cæteros descendentes jure primogenituræ, n. 5 quæst. 9 l. 52 tit. 9 part. 6. — Pater bene potest suum naturalem hæredem facere exclusis ascendentibus suis, n. 5 l. 8 tit. 15 part. 6. — quam partem suo filio naturali relinquere poterit, stantibus filiis legitimis, n. 5 ibi cum sequent. — tenetur suum filium naturalem alimentare, et an istud onus ad hæredes transeat, n. 9 dict. l. 8 per illum text. — succedit suo filio naturali eodem modo, quo filius sibi, num. 12 cum sequent. dict. l. 8 per text. ibi. — an possit hæredem sibi facere filium suum naturalem, etiam stante uxore legitima, gloss. leg. 9 per text. ibi, tit. 15 part. 6. — quem partem in bonis suis filio suo spurio relinquere possit,

etiam stantibus legitimis, gloss. l. 10 et 11 tit. 15 p. 6. — si aliquid filio spurio stantibus legitimis reliquerit, an filii legitimi illud revocare possint, et pro qua parte, n. 4 et 5 l. 10 tit. 15 part. 6. — Et quid si illud in fideicommissio sibi reliquerit, vel ex titulo venditionis, n. 4 dict. l. 10. — Pater an possit spurio filio aliquid relinquere, cum capere possit, n. 5 l. 4 tit. 15 part. 6. — an possit substituere vulgariter filio spurio, et an ipse filius spurius possit substitui vulgariter, ibidem in fine. — si filium spurium hæredem instituat, an frater ipsius testatoris illud excludere possit, ibi n. 7. — an et quando, et qualiter filio suo naturali succedat, num. 5 et 5 cum aliis ibi, l. 11 tit. 15 part. 6. — naturalis tantum si concurrat cum matre, an ab ea excludatur in tutelæ datione, n. 7 l. 4 tit. 16 part. 6. — an possit filio suo naturali vel spurio tutorem dare, et an possit purè vel sub conditione dari, n. 1 et 4 l. 8 per text. ibi, tit. 16 p. 6. — Et quid si pater naturalis filio unum tutorem dedit, mater verò alium, an concurrent simul, vel præferatur paternus, dict. n. 1. — Pater tenetur alimentare, et dotare filiam naturalem tantum inopem, n. 3 l. 18 tit. 16 part. 6.

PATER SPIRITUALIS, et regenerationis, id est, qui aliquem levavit à fonte sacro, an in causis filiorum in testem admittatur, n. 1 l. 14 tit. 16 part. 5. — spiritualis an possit testificare pro filio spirituali, gloss. in præem. tit. 7 part. 4. — Et cui potius filius subvenire teneatur, an patri naturali, vel carnali, ibidem. — Pater spiritualis an teneatur alere filium, et an talis cognatio trahatur ad temporalia judicia, et an filius excludat filium substitutum, si sine filiis decesserit. — Et an in eodem genere delicti plus peccet delinquens contra patrem spiritualem, quam delinquens contra patrem naturalem, ibidem.

PATER ADMINISTRATOR legitimus, an sit in bonis majoriæ ad filium captum pertinentibus, si uxor, ad quam majoria pertinebat, mortua sit, n. 1 l. 4 tit. 29 part. 2. — si sit bonorum filia administrator, an illam dotare teneatur; et quid si protestetur, quòd dat filia dotem de bonis suis et filia, vel de bonis suis tantum; et an per protestationem ab hac obligatione liberetur, et quid si filia protestationi consentiret, n. 2 l. 8 tit. 11 part. 4. — an possit tollere administrationem rerum filio prodigo, et nepoti, vel alio dare, n. 1 l. 5 tit. 16 part. 6. — an sit legitimus filii administrator in publicis judiciis, et an nomine ipsius aliquem accusare possit, n. 2 l. 6 t. 1 p. 7. — an tacitè videatur hypothecasse bona sua pro administratione rerum pro dote filia relictarum, num. 4 l. 23 tit. 15 part. 5.

PATER ALIENANS aliquam rem majoriæ, an in vita ipsius filius, ad quem majoria pertinet, possit agere contra eum, ut non alienet rem illam, n. 1 l. 2 tit. 2 part. 5. — quando poterit alienare bona adventitia filii, et ex quibus causis, et an in tali alienatione requiratur iudicis decretum, sicut in tutore, n. 5 l. 24 tit. 15 part. 5. — si alienasset bona adventitia filii, vel subjecta restitutioni, an filius possit contravenire, n. 10 l. 24 tit. 15 part. 5. — Et quid si pater non alienavit, sed alienanti consentit, ibid. in fin. — Pater si alienet bona sua in fraudem